DE STERVENSURE
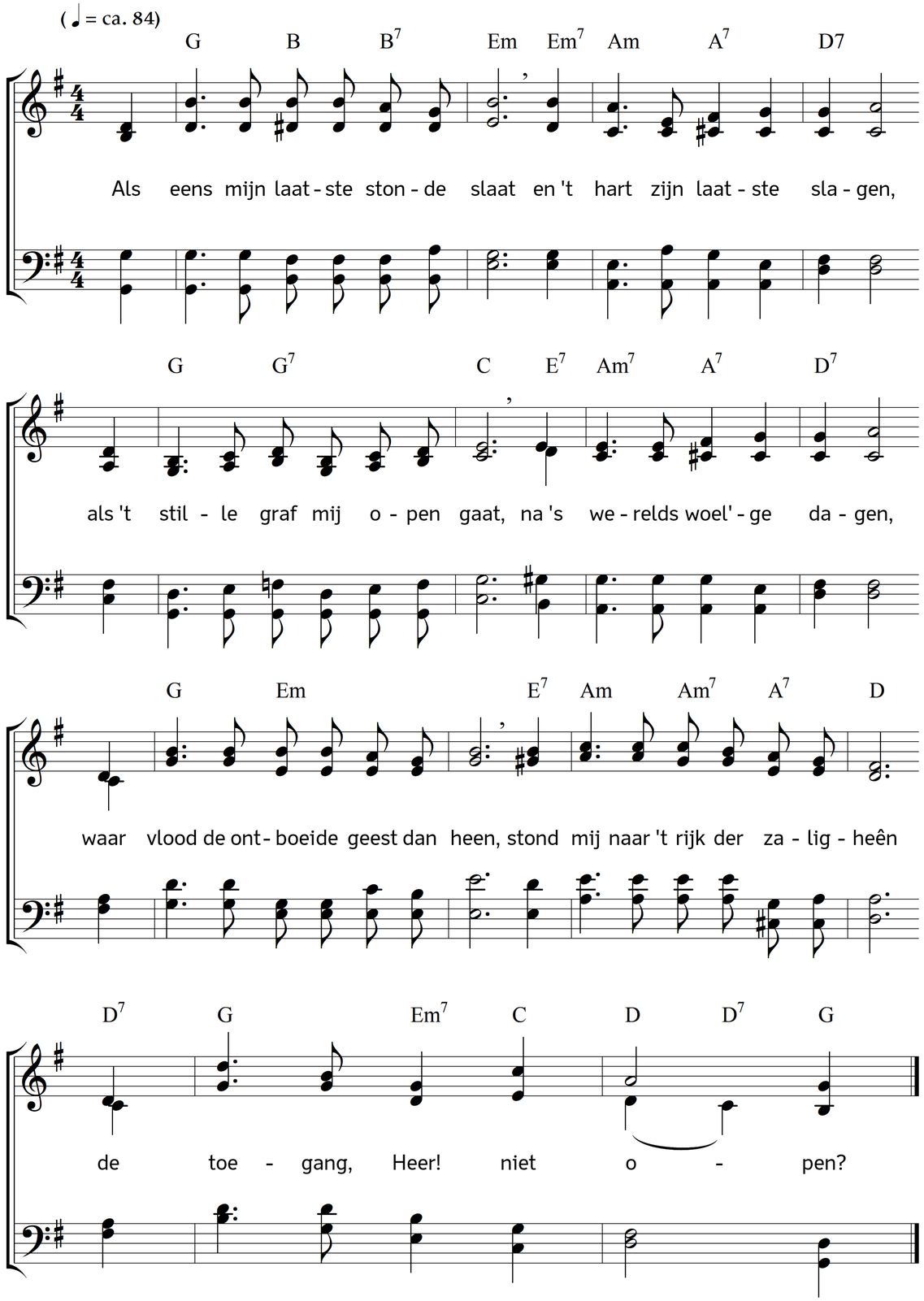
2. Hoe vliedt, bij 't nad'ren van den dood,
alle aardse vreugdgetover,
en laat den stervling, arm en bloot,
aan diens verschrikking over.
Verblinding, schijn en ijdelheid
verdwijnen voor de werklijkheid,
wanneer de dood ons nadert.

3. In onverhulde schrikgestalt'
grijnst ons de zonde tegen;
der zelfbegoochling blinddoek valt,
't verderf dreigt allerwegen;
wij zijn dan tot ons zelv' beperkt,
en alles om ons heen versterkt
't gevoel van onze ellende.

4. Indien Gij, Heer! mijn steun en kracht
niet waart in 't uur van 't sterven;
indien Gij mij den troost niet bracht,
dien al Uw jongren erven,
dat voor een ieder die gelooft
den dood zijn prikkel is ontroofd,
dan moest ik wel versagen!

5. Maar nu ik één met U mag zijn,
kan ik getroost ontslapen.
Heer, Uw gerechtigheid is mijn'!
Dát blijft mijn schild en wapen.
Gij hebt aan 't kruis mijn schuld geboet,
en daardoor mijnen dood verzoet,
den dood zijn macht ontnomen!

6. O dat ik bij mijn' overtocht,
niet vruchtloos, Heer! U beide;
geef moed en kracht, zo 'k vrezen mocht,
en schenk mij Uw geleide,
opdat ook mij de jongste nood
geen krankheid worde tot den dood,
maar ingang tot het leven!

Tekst: Carl Johann Philipp Spitta. Vertaling: Johannes Riemens. Muziek: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2017 Johannes Thomas Rüegg. Bron: www.christmysong.com/148/